

LBRIS

We know
books

DIN SĂMÂNȚĂ LA PLATAN

M. Fethullah Gülen

t...
TRITONIC
Tritonic Books

București – 2023

Fethullah Gülen
Din sământă la platan

Traducerea din limba engleză realizată de Asociația pentru Dialog și Valori Universale (email: info@advu.ro).

Drepturile de traducere în limba română: Asociația pentru Dialog și Valori Universale, prin contract de la Blue Dome Press, SUA.

Editor coordonator: Abdula Irsel.

Copyright © ADVU și Tritonic 2023 pentru ediția prezentă.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce fragmente din carte.

TRITONIC

Str. Coacâzelor nr. 5, București

e-mail: editura@tritonicon.ro

www.tritonicon.ro

Tritonic București apare la poziția 18 în lista cu Edituri de prestigiu recunoscut în domeniul științelor sociale (lista A2) (CNATDCU):

http://www.cnatdca.ro/wp-content/uploads/2011/11/A2_Panel41.xls

Colecția: Asociația pentru Dialog și Valori Universale.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GÜLEN, FETHULLAH

Din sământă la platan / Fethullah Gülen. - București : Tritonic Books, 2023

ISBN 978-606-749-705-2

2

Coperta: Alexandra Bardan

Grafica copertei și fotografia autorului prin amabilitatea Blue Dome Press.

DTP: Ioan Dorel Radu

Editor: Rebeca Cojocaru

Comanda nr. ADVU5/2023

Bun de tipar: Octombrie 2023

Tipărit în România

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

CUPRINS

Introducere	9
-------------------	---

CAPITOLUL UNU CĂSĂTORIA

Căsătoria	23
1. Educația familiei	23
2. Importanța căminului	26
3. Scopul căsătoriei	27
4. Condițiile căsătoriei	28
a) Căsătoria obligatorie (Fard)	29
b) Căsătoria esențială sau obligatorie (Wajib)	30
c) Căsătoria Sunnah	30
d) Căsătoria interzisă (Haram)	30
e) Căsătoria nedorită (Makruh)	30
f) Căsătoria permisă (Mubah)	30
g) Dovezi din Coran și hadith	32
5. Principiile naturii primordiale în căsătorie	35
a) Începutul oricărei fapte bune: în numele lui Dumnezeu	35
b) Selectarea unui Partener	36
c) Creșterea copiilor	39
6. Marile Virtuți ale Mamei	42

CAPITOLUL DOI FAMILIA

Familia	47
1. Ce fel de familie?	47
2. Copiii	52

3. Îndatoririle tatălui	53
a) Măsuri care trebuie luate înainte de nașterea copilului	54
b) Educație	57
c) Simțul responsabilității în îngrijire	59
d) Stabilirea unui exemplu bun	61
4. Responsabilitatea părintească	63
a) Menținerea tratamentului egal între copii	67
b) Luați copiii în serios	70
c) Insuflarea unui sentiment de încredere	71
d) O metodă graduală de îngrijire	72

CAPITOLUL TREI CONȘTIENTIZARE ÎN EDUCAȚIE

Conștientizarea în educație	75
1. Boala lui Wahn (Dragostea pentru lume și frica de moarte)	76
2. Rolul femeii	78
3. Prioritizarea profunzimii interioare	78
4. Îndatoririle dumneavoastră față de propriii copii	79
a) Pregătirea unei atmosfere pentru educație	79
b) Abținerea de la hrănirea cu alimente obținute în mod ilicit sau care sunt interzise	80
c) Protecție împotriva „ochilor răi și răuvoitori”	80
d) Organizarea Mediului Familial	81
e) Stabilirea dozei de dragoste	82
f) Oferirea unui bun exemplu	83
g) Să permiteți copiilor să dezvolte un simț al aprecierii și o dragoste pentru Dumnezeu	84
h) Comunicarea prin Limbajul Atitudinii	86
i) Compasiune	88
j) Autoritate	89
5. Adoptarea moralității lui Dumnezeu	90
a) Maniera vorbirii	90
b) Moderație în milă și compasiune	91
c) Recompense	93
d) Pregătirea copilului pentru viitor	94

CAPITOLUL PATRU EDUCAȚIA RELIGIOASĂ A COPILULUI

Educația religioasă a copilului	101
1. Creșterea unui copil cu abilități multiple	103
2. Familiarizarea copiilor cu moscheile la o vârstă fragedă	104
3. Răspunsul la întrebările din mintea copilului încă de la început	105
4. Închinarea și rugăciunea în văzul copiilor noștri	106
5. Respectul pentru Coran	110
a) Să nu-i facem pe copiii noștri să nu le placă religia	114
b) Continuarea rutinei de închinare obligatorie și neobligatorie	115
c) Respectul pentru Conceptele Sacre	116
6. Semnificația lecturii	122
a) Citirea și scrierea	123
b) Cunoașterea duce la venerație față de Dumnezeu	126
c) Eliminarea îndoielilor	127
7. Vorbind despre Epoca Fericirii și Mesagerul lui Dumnezeu	129
8. Prezentarea Coranului	132
9. Învățături despre Înviere	133

CAPITOLUL CINCI DIMENSIUNILE EDUCAȚIEI

Dimensiunile educației	139
1. Faptele bune ar trebui să fie prezentate de oameni dreți exemplari	139
2. Utilizarea științelor pozitive în educația religioasă	142
3. Pregătirea unui mediu decent	144
a) Selectarea prietenilor	145
b) Să le permiți copiilor să experimenteze o viață religioasă sinceră ținându-i departe de ipocrizie	147
c) Selectarea persoanelor cu care copilul poate stabili o relație sănătoasă	149
d) Selectarea programelor de televiziune pentru copii	150
e) Creșterea copiilor cu pregătire Coranică	151

4. Menținerea sensibilității în îngrijire	153
a) Să nu devii un succes al răului	154
b) Importanța îndeplinirii rugăciunilor zilnice	155

CAPITOLUL ȘASE O COMPARAȚIE ÎNTRE EDUCAȚIA CORANICĂ ȘI NON-CORANICĂ

O comparație între educația Coranică și non-Coranică	159
1. Educație non-Coranică	160
a) A deveni faraon	160
b) Cum o astfel de educație crește obstinarea oamenilor și acționează ca un factor negativ	163
c) Scopul educației non-Coranice	164
d) Educația non-Coranică depinde de luptă, dialectică și demagogie	165
e) Relații între societăți bazate pe rasism și șovinism	166
f) Educația non-Coranică prinde forță ca piatră de temelie	166
2. Educația Coranică	167
a) Discipolul Coranului este un slujitor	167
b) Sunt smeriți și modești față de Dumnezeu	168
c) Scopul lor este de a obține aprecierea lui Dumnezeu	169
d) Motto-ul vieții lor este cooperarea	171
e) Legătura dintre noi este cea a fraților și a surorilor	171
f) Ideea de dreptate este centrală	172

INTRODUCERE

1. MODUL ÎN CARE ÎNȚELEM NOI MORALITATEA

Cred că cel mai bine ar fi să ajungem dinainte la un consens cu cititorii noștri cu privire la anumite chestiuni. Dacă nu ne punem de acord cu privire la aspectele esențiale ale subiectului abordat, cititorului nu îi va fi ușor să primească beneficiile acestei cărți. Trebuie luat în considerare faptul că nu se poate ajunge la un consens cu cei care nu sunt deranjați de corupția morală prezentă la scară largă în jurul nostru. În primul rând, pentru ca cititorii să beneficieze de această carte, ei trebuie să simtă durerea inimii pricinuită de corupția morale pe care o resimt în jurul lor, familiilor lor, prietenilor și vecinilor.

De-a lungul timpului, nici o societate nu a dăinuit în imoralitate. Nu vă pot spune dacă au existat sau nu excepții, dar fără îndoială cei care au rezistat multă vreme fără să fie dați la o parte în istorie au fost respectați pentru valorile lor morale.

2. MOTIVE PENTRU DECĂDEREA NAȚIUNILOR

Referindu-ne la civilizațiile trecute, aproape întotdeauna colapsul lor poate fi atribuit degradării morale. Deoarece imoralitatea subminează în tăcere și erodează valorile societății, adesea aceasta nu este nici simțită, nici observată. Și atunci când este simțită este deja prea târziu, precum în cazul unui cancer care trece neobservat până când apar metastazele în cele mai sensibile puncte – la o asemenea scară încât recunoașterea

CĂSĂTORIA

1. EDUCAȚIA FAMILIEI

Ce crezi despre cursul general al evenimentelor din lume? Ce simți despre comportamentul inacceptabil, imoral, care este în jur? Care este reacția ta la acestea? Care este soluția la astfel de probleme?”

Dacă nu suntem mulțumiți de situația actuală a lumii, dacă ne simțim rău în adâncul inimii și dacă suntem nemulțumiți de cei care au cauzat problemele, ce soluție există? Fără îndoială, acestea sunt probleme cu care trebuie să ne familiarizăm.

Credincioșii iau în serios toate rugăciunile, iar pentru aceștia evitarea acestor rugăciuni din cauza disciplinei lor nu este, evident, o atitudine foarte favorabilă. În același timp, rătăcirea pe străzi fără obiectiv sau provocarea de neazuri ca sursă de amuzament sunt descurajate de credincioși, deși unii consideră aceste activități ca părți fundamentale ale libertății. În acest capitol vom examina ce este etic și ce nu este etic în Islam și vom discuta educația în lumina Coranului și în cadrul principiilor acestuia.

Cea mai importantă bază a eticii este credința și principiile credinței. Cu toate acestea, nu totul este compus doar din aceste principii. Dacă oamenii nu își practică credința în viața de zi cu zi, cu alte cuvinte, dacă nu își completează credința cu activități de închinare sau dacă nu se comportă într-un mod care este în acord cu sistemul lor de credințe, atunci credința nu este nimic

mai mult decât un gând. O astfel de viață nu influențează sau modelează viața personală a indivizilor, sau pe cea familială, sau socială. De fapt, credința este o lumină și o sursă de putere, în timp ce lipsa credinței nu reprezintă decât inutilitate și slăbiciune. Credința adevărată își ia tăria din practică. O persoană fără credință nu poate fi niciodată de folos societății; oamenii utili sunt atât de rari, încât numărul lor nu depășește numărul degetelor de la o mână. De exemplu, o persoană poate să nu fie credincioasă, dar, în același timp, poate fi virtuoaasă. Nu sunt sigur dacă astfel de oameni pot fi considerați virtuoși din perspectiva principiilor fundamentale, deoarece virtutea reală este virtutea care derivă din credință (căutând numai să îi fii pe plac lui Dumnezeu, și nu derivă din dorințe personale egoiste) și punerea sub semnul întrebării a activităților cuiva. Într-adevăr, credința în Dumnezeu, Viața de Apoi, Cărțile Sfinte, Învierea, Raiul și Iadul sunt principiile importante care ne ridică viața la nivelul îngerilor și care aduc ordine în viața noastră.

Este imperativ ca aceste lucruri să fie practicate în viața de zi cu zi. Viața de Apoi este o sală de judecată în care existența noastră în această lume va fi examinată amănunțit; de fapt, este un loc în care vom fi întrebați dacă am fost suficient de recunoscători lui Dumnezeu care ne-a creat ca ființe umane într-o manieră perfectă în această lume. Există, de asemenea, un număr infinit de tirani și oameni nerecunoscători care insistă să nu vadă arta evidentă a lui Dumnezeu și ignoră toate acele frumuseți, închizând ochii; surzi care insistă să nu audă miile de melodii; și oameni lipsiți de inimă care sunt infideli și nerecunoscători și care nu apreciază armonia culorilor, a sunetelor, a modelelor, a nuanțelor și a ordinii universului. Dumnezeu Își va întemeia curtea astfel încât credincioșii să se distingă de astfel de oameni din Viața de Apoi. El va pregăti, de asemenea, Raiul și Iadul; cei care au trăit o viață virtuoaasă în această lume și ale căror inimi au fost deschise la sentimente înalte vor avea

dreptul la ceruri, care le-au fost promise. Oamenii virtuoși au atins nivelul de „om perfect” în această lume.

Într-adevăr, credinciosul este un individ care ia în considerare toate aceste lucruri și își ordonează viața în consecință. Din acest motiv, cel mai important este că credința să fie foarte puternică, atât în individ, cât și în societate, astfel încât credincioșii să caute în ea protecție împotriva diferitelor emoții care îi pot rătăci. Familiile sau societățile formate din membri cu credință slabă nu sunt familii sau societăți sănătoase. Astfel de societăți nu pot forma națiuni bune. Indivizii trebuie să aibă o credință puternică în Viața de Apoi, astfel încât să poată veni mai aproape de Dumnezeu și să devină membri folositori ai societății lor.

Într-adevăr, este esențial ca toată lumea să aibă o credință atât de puternică deoarece, fără practicarea credinței în această lume, va fi pusă sub semnul întrebării în prezența lui Dumnezeu. Persoanele care au o astfel de credință, și cu forța centrifugă a unei astfel de convingeri, vor fi înclinate spre săvârșirea faptelor bune și se vor prosterna, așezându-și fețele pe podea, astfel încât să se poată prezenta în fața lui Dumnezeu cu onoare.

Familiile formate din astfel de membri vor fi tratate într-un alt capitol. Ne vom ocupa, de asemenea, de unele aspecte ale familiei și de modul în care generația mai tânără, în special copiii mici, ar trebui educată cu privire la principiile etice islamice în lumina versetelor din Coran și a tradițiilor (Hadith-urile) Profetului, pacea și binecuvântările fie asupra lui, în capitolele următoare.

Copiii și bogăția sunt ornamentele și podoabele acestei lumi.⁸ Dacă oamenii se ocupă de aceste daruri într-un mod adecvat, vor fi tratați cu belșug în Viața de Apoi. Dumnezeu se bucură de asemenea slujitori și umple inimile oamenilor de

⁸ Vezi Al-Kahf 18:46.

fericire. El face din astfel de oameni ornamente pentru ochi și hrană pentru inimă. Ori de câte ori îl vezi pe unul dintre acești oameni, ești conștient de fericirea acestei lumi în acțiunile tale, precum și de plăcerea lumii următoare în speranțele tale. Totuși, dacă nu poți face ca aceste podoabe să dureze pentru totdeauna, nu vei fi niciodată cu adevărat fericit; chiar dacă ești fericit, mereu va lipsi ceva din viața ta. Într-adevăr, copiii voștri, nepoții voștri și lumea voastră vă vor face neliniștiți. Dacă schimbați aceste ornamente temporale care sunt sortite să dispară pentru a deveni veșnice, și dacă aveți grijă de ele în Numele lui Dumnezeu Atotputernic, și le folosiți și le îmbunătățiți pe calea pe care El dorește și direcția pe care v-o cere El să o urmați, v-ați da seama că fiecare punct care este văzut ca un punct terminus este, de fapt, un punct de plecare; toate ornamentele temporare, măreția și posesiunile glorioase vor deveni perfecte și vor continua să existe în lumea următoare.

2. IMPORTANȚA CĂMINULUI

Obținerea unei societăți perfecte începe din cămin, adică de la familiile care sunt construite împreună de soț și soție. Orice educație trainică pleacă de la familie. Nu se poate atinge o societate iluminată dacă familia nu se întemeiază pe principii educaționale. Mai mult, chiar dacă un program educațional profundat este foarte important pentru dezvoltarea tinerei generații în orice societate, întotdeauna casa rămâne ca element esențial de construcție; familia are multe de oferit societății.

Miștile care pot fi hrănite în cadrul familiei, în special în perioada subconștientă a dezvoltării, ne-ar putea surprinde ulterior prin utilizarea acestor acumulări subconștiente pentru a deveni oameni grozavi în viitor; desigur, este întotdeauna nevoie de niște readuceri aminte minore pentru a-i ține pe

acești tineri eroi la adăpost de vânturile rele. Într-adevăr, o viață de succes în propriul cămin este primul pas către succesul general în viață. Mai presus de toate, acest prim pas depinde de o căsnicie sănătoasă.

3. SCOPUL CĂSĂTORIEI

Familia nu este, așa cum susțin unii autori, o fabrică pentru producția de copii. Este partea esențială a societății și prima sămânță a națiunii. Astfel, nu este nici un mijloc de menținere a natalității, nici unul de satisfacție sexuală. Este o instituție sfântă. Cel mai evident indicator al acestei sfințenii este instituția căsătoriei. Căsătoria a fost definită ca actul de a reuni cuplurile în cadrul unor principii, și printr-un contract legitim, cu un scop evident. Dumnezeu vede toate relațiile care nu apar în cadrul principiilor căsătoriei ca fiind adultere.

Religia consideră această uniune legitimă ca fundament și bază a națiunii. Deoarece căsătoriile fără scop, aleatorii sau la întâmplare contestă liniile directoare legitime, musulmanii trebuie să fie precauți cu privire la căsătoria lor. Scopul căsătoriei ar trebui să fie acela de a crește generațiile viitoare care vor obține consimțământul lui Dumnezeu și plăcerea Mesagerului Său, pacea și binecuvântările fie asupra Lui.

Căsătoriile care nu sunt construite pe un scop sunt lipsite de har, în același mod în care faptele bune devin sterile dacă sunt săvârșite fără intenție. Relațiile care par a fi o uniune matrimonială, dacă sunt făcute doar pe baza unor considerente fizice, nu au preocupări de altă natură și devin mai târziu cauze de dispute amare între soți. În cazurile de discordie confesională în care cineva care crede în Coran și recunoaște Mesagerul lui Dumnezeu se căsătorește cu o persoană care refuză să creadă,

adică dacă există convingeri în antiteză în ceea ce privește credința, disputele religioase și doctrinare devin inevitabile.

„Căsătoria intenționată” este una care a fost atent calculată și care nu este doar emoțională, ci și rațională. Dacă scopul este motivația din spatele unei căsătorii, atunci va exista pace în familie. Căsătoriile care se fac fără ca soții să se gândească la consecințe și scopuri se vor termina cu probleme.

Religia, care, pe de o parte, nu numai că legitimează căsătoria și acționează ca un mare stimulent pentru ea, pune pe de altă parte condiția „scopului”. Toți indivizii trebuie să aibă deja un scop în toate acțiunile lor și trebuie să lucreze astfel încât să fie hotărâți în eforturile lor, permițându-le, în consecință, să-l atingă. Fără niciun scop, nimeni nu își poate organiza timpul și nu poate realiza nimic în această viață și nici în Viața de Apoi. A avea un scop în orice este atât o metodă, cât și un sistem. Este adevărat că, dacă nu luăm în considerare intenția în acțiunile și comportamentul nostru, suntem destinați să ratăm foarte mult multe oportunități.

4. CONDIȚIILE CĂSĂTORIEI

Importanța pe care religia o acordă căsătoriei este dincolo de orice estimare. La fel, fuqaha (experții religioși în viața de zi cu zi a musulmanilor) iau foarte în serios chestiunea căsătoriei și, în consecință, au scris volume de cărți pe această temă. Problema căsătoriei a fost împărțită în categorii, cum ar fi fard (obligatoriu, datorită religioasă a tuturor musulmanilor), wajib (esențial, obligatoriu, care revine unui musulman), sunnah (o practică efectuată sau sfătuită de Profet, dar nu obligatoriu), haram (interzis de religie, ilegal, ilicit) și makruh (ceva ce nu este plăcut și este descurajat); toate acestea sunt legate de circumstanțele individului. Nimeni nu se poate căsători în mod

arbitrar; unii oameni ar trebui să se căsătorească atunci când sunt în anumite circumstanțe, în timp ce alții nu ar trebui să o facă, din diverse motive.

Astfel, dacă o persoană se căsătorește fără a lua în considerare toate aspectele acestor probleme, ci mai degrabă se precipită spre căsătorie doar pentru a-și satisface dorințele sexuale, este extrem de îndoielnic că o astfel de persoană va întemeia o familie sănătoasă sau va crește copii care vor fi membri utili și bine adaptați ai societății.

Argumentele cărturarilor Hanafi și Maliki nu diferă foarte mult unul de altul în această problemă. Dezacordurile dintre ei stau în detalii. Dacă vrem să aranjăm problemele căsătoriei conform acestor mari savanți, atunci le putem clasifica după cum urmează:⁹

a) Căsătoria obligatorie (Fard).

Dacă un om se simte inconfortabil cu o dorință sexuală insuportabilă și se teme că nu poate manifesta rezistență la pericolul comiterii adulterului sau a altor păcate înrudite sau, potrivit unor cărturari, dacă o astfel de persoană nu poate posti (pentru a-și ține în frâu dorințele carnale), atunci acea persoană trebuie să se căsătorească de îndată ce poate întreține financiar o familie și când poate plăti mahr, zestrea obligatorie dată miresei în folosința ei numai pentru a o onora și ca dovadă a voinței mirelui de a se căsători cu ea.

Cu alte cuvinte, căsătoria este esențială pentru a preveni o persoană să cadă în activități ilicite, iar atunci când o persoană se confruntă cu astfel de situații de haram, singura alegere care trebuie făcută aici este căsătoria. Evitarea căsătoriei prin mijloace neobișnuite sau nenaturale nu este diferită de lupta cu însăși natura respectivului. Orice persoană care se încumetă la o astfel de bătaie este sortită eșecului.

⁹ Vezi Wahba Suhayli, *Islam Fikh Ansiklopedisi*, 9/28–31.

b) Căsătoria esențială sau obligatorie (Wajib).

Dacă un om este capabil să plătească o zestre și să întrețină o familie și nu se află în niciun pericol „real” de a comite un păcat, și totuși există îngrijorarea că s-ar putea săvârși un păcat, atunci este esențial ca acel individ să se căsătorească. Aceasta nu este o viziune comună; este susținută doar de o minoritate dintre cărturari.

c) Căsătoria Sunnah

O căsătorie sunnah este una în care nu există niciun pericol aparent și o persoană dorește de bunăvoie să se căsătorească.

d) Căsătoria interzisă (Haram).

Dacă, prin căsătorie, persoana va cădea în păcatul de a câștiga bani în mod ilegal, cum ar fi luarea de mită, furtul sau implicarea în înșelăciune, pentru a-și întreține familia, atunci căsătoria acestei persoane este interzisă sau chiar cel puțin este nedorită. Unii cercetători sunt, de asemenea, de părere că, dacă o persoană este considerată inaptă din punct de vedere psihologic pentru căsătorie, adică dacă îi poate face rău soției sau viitorilor copii, atunci o astfel de persoană nu ar trebui să se căsătorească deloc.

e) Căsătoria nedorită (Makruh).

Potrivit unor cărturari, dacă există o anumită îngrijorare că o persoană ar putea comite păcate sau ar putea face rău soției sale atunci când se căsătorește, atunci o astfel de căsătorie devine nedorită.

f) Căsătoria permisă (Mubah).

Dacă o persoană își câștigă existența în mod legal, nu este în pericol de a cădea în adulter și este capabilă să plătească zestrea și să-și întrețină familia, atunci căsătoria unei astfel de persoane

este acceptabilă și dezirabilă. O astfel de persoană se poate căsători dacă dorește sau poate rămâne celibatară.

Imam Shafi remarcă cum căsătoria este, în mod intrinsec, o acțiune obișnuită, cu alte cuvinte, este o acțiune permisă. Totuși, în cazul evitării păcatelor, aceasta devine esențială sau obligatorie. De fapt, opiniile școlii Shafi despre căsătorie sunt similare cu cele ale școlii Hanafi. Imam Ahmad ibn Hanbal crede că, indiferent dacă o persoană este sau nu capabilă să se întrețină pe sine și familia sa, indiferent dacă poate sau nu plăti zestrea, indiferent dacă este sau nu în pericol aparent de a cădea în păcat, cum ar fi adulterul, este de datoria tuturor să se căsătorească. De fapt, aceste dezacorduri nu sunt grozave dacă se examinează problema cu atenție și în detaliu.

Aici s-a arătat că în religie, în ceea ce privește căsătoria, sunt implicate scopuri și intenții și că o căsătorie nu este doar o acțiune cotidiană normală care trebuie tratată cu superficialitate. Dacă această decizie importantă în viața cuiva nu se bazează pe un raționament solid și logic, atunci în cele din urmă sălile de judecată vor deveni frecventate de soți singuri și copii fără părinți. Religia încearcă să prevină aceste probleme; clasifică anumite căsătorii ca fiind interzise sau indezirabile încă de la început. Rațiunea și logica sunt importante în ceea ce este în esență o uniune emoțională.

Căsătoria este o decizie foarte serioasă, întrucât este adevăratul fundament al familiei, cel mai important element al societății. Din acest motiv, atunci când se are în vedere căsătoria, aceasta trebuie luată în serios, fără a abandona decizia în fața dorințelor senzuale sau sexuale ale individului. Cu alte cuvinte, căsătoria ar trebui tratată ca o problemă religioasă, națională și universală care este strâns legată de fericirea completă a societății în ansamblu. În ceea ce privește nevoile materiale și biologice ale individului, căsătoria este un dar acordat de Dumnezeu în avans, în schimbul faptului că acest serviciu de menținere a